

النوادر

قيمة الاشتراك سنوي فرك ١٥ تنفع لطفاً

ومع جريدة الحظارة «والنود» «والنض» فرك ٢٦

فتكم فيما ابداً حضرة الخليفة المعظم من الإصلاح والصالح
وتمدن الامم العثمانية وماله غير ذلك من المكارم
والأثر الخيرية ومن بيض الأيادي على كل حضرة وبأدي
وانشد قصيدة بهية في الحضرة الشاهجة السلطانية
مدحاً في بديع مسماه وجميل طويلاه ثم قام بعده شاب
الطريق اسلاهبولى يسمى صالح اقتدى كورجى وخطب في
هذا الموضوع والثنى على الاصول والفروع وتلاه
يعقوب اقتدى لوى البارغ فابهر من كلامه كل سامع
وقام بعد ذلك جيم اقتدى بنسوا القبيح فطلق
بكل لفظ بلع وبجده عزير اقتدى الشاب الطريف
فاتنى على مولانا بكل وصف شريف وقام بعد ذلك
فرسيس والترك وعرب والكل يدعول مولانا الخليفة
بالعز والتمرد وبلوغ الارب ثم ارسل الكل بعد المشا
تلفوا قافوا له جليه لدولته ايميك ونس الشرفيات
السلطانية ليتقدمه الى الاعتاب الشريف حتى تكون قد
اقام بعض واجب صاحب المكارم المنيعة هذا ولم تأسر ان قد
توجهنا بعد هذا العيد في ساعاته البهية جمعاً الى السفاره
العامة العثمانية لتقديم فائق احترامنا لصاحب الدولة
والاقبال ميرباشا السفير المفضل وهالك قد وجدنا
جما غفيراً من الزوار وكلنا التمسنا من دولته توصيل
تأميننا الى الاعتاب الشاهانية منافية الوقار والاعتبار
فاجاب مطالبنا وكرمنا غاية الأكرام وامرنا بالحلوات
الذيذة والاشربة المباحة وحيا بالبحاسن الكلام وهو
مع ذلك تقابل الزوار وتلهمهم بعين الاحترام والوقار
وخرجنا من السفاره شاكرين ولصاحب العيد ليعين
ان يحفظ هذه الدولة ويديم مجاريها ويحرسها

عيد الجلوس السلطاني لما نوس

تيسمت ازهار الافراح في رياض الارواح وسقت
النفوس من السرور الكؤوس مذهب شمات الانشراح
بالصالح والفلاح بقدم العيد السعيد عيد
مولانا الخليفة عبد الحميد فياهلا وسهلاً بك ايها العيد
المبارك اقدم علينا بخير فطما كما في انظارك هذا يوم هذا
سرور وافراح وحبور على الربيع والوطيع وبهجتنا
نحن الجميع فانت للاسلام خير عيد وللام المتمدنة الناس
العشرون السعيد نرم علافاك طيف التقدم والتقدم
على اريكة الاسلام وحيه جميع الخلائق بالسلام عيدنا
كنت ازهاره فانت رواج اجاره تلمعت من رياضها
الانوار واصطفت لوكيد السفر والازان كتابيين
من الممالك العثمانية الفاتحة فتلوا باعزها شائته قلوب
نهت في كرخين بالادعية الخيرية لصاحب الخلافة النبوية
ولم تزل على القرب والبعد اولادها اول الصفا واجابها
اهل الوفا وما قد ابرياءه من الشعائر في هذا المياد ينين
استدنا ذلك من حسن الوداد وداد قديم وعهد كريم وقد
الاجتماعنا في دار مديرة هذه الجريدة الوقية وتناولنا فيها
اتيسر من لذيذ الاطعمة الشرقية وكان كل حديثنا في مناقب
بيروميين خلد المولى ملكه امين وبالطفر ملاء ونصرو
على اعداء مخطب الشيخ ابو تظارة بيننا خطبة بهية
سطوفا باللغة الفرنسية لان المعازيم كان اكثرهم
افرنج وازراك فالتقاها باللغة البلدية ليكون للجميع فيها
اشترك خطبة معانيها بارعد يراها حضرة القاري
بجودها في الصحيفة الراسية وبعد ما تم كلامه ودعا
والكل تومن عليه ويرعاه قام محمد اقتدى عبد الفلاح

وينصرها على اعدائها
ولفريق المجال لا يتمكن من درج تصيده مجدافه
عبد الفلاح واكتفينا بوضع هذين البيتين والبعض
يدل على الكحل

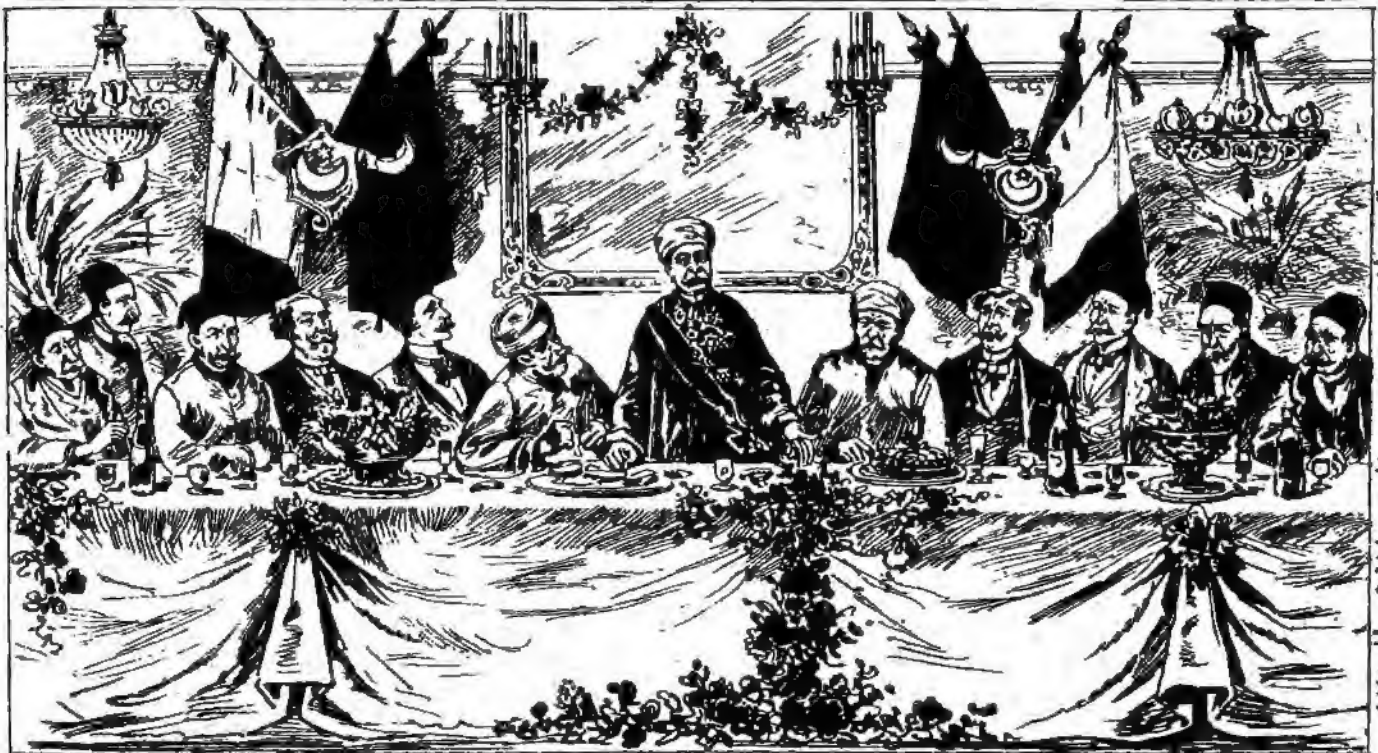
عيد توشح بالمسرة والشنا
بلغ القلوب من مكارمه المنا

والكل يدعو للطبيعة خلصا
بطول عمر وانتصار وهما

المعلم جحا (التقودن)

جينا في مكتبي قاعد فرحان منظر قدوم عبيد جلوس
مولانا السلطان الا وسمعت يا اخواني باب البيت
يططق ودخول شخص يلغه زرق زرق فقلت واستقبلته
بكل احترام وخالطته بهذا الكلام تفعل ادي كرسى
باريسى من كراسى الذوات اقدوها في من تحانيك
حات يظهر لي من قياضك انك شيخ عرب بتي امان
لذي بكلامك الغرب انما قبل كل شئ يا حضرة الشيخ
الطيب اخبرني عن اسم الكرم فتبسم وقال انا المعلم
جحا قلت من التربة وجيت ازورك في الغربة فقلت
وقلت له هو انت المعلم جحا الشهير مسجنا من لياك
وهو على كل شئ قدير اه فين نوادر كالحلوه فين
الى كذا تصيب فيها ونفني بها ونقول يا ليل يا حين فين
اياما السعيدة يا صاح وفين ليا لينا الملاح كانت
مصرنا في وقتها حرة في افق الغز والحنا مستقرة
ما فيها غير الابيض والاسود والاسير مش رى اليوم
اليوم نراها ملانة جراد احمر في وقتها يا جحا كذا اسياد
في وطننا العزيز صبنا اليوم عبيد الانكليز كان في مصرنا
ايامها ابطال ونحول لايسالوا في المورد كرب ولا في
المستربول اما اليوم ابن البلد والفلاح لما
يشوفوا الاحمر يقولوا يا رجلينا يا ملاح اما الحق ما حوش
عليهم الحق على كبراهم هم الميذلوا الاختيار والشاب
والعبي ويحبروهم بموسوار على الاجبي لكن
نرجع ونقول زنا ينصرنا على المستربول ونخلصنا
من شكنة الى رى العين وتعود مصر للمصريين
فتهدجنا من صميم القواد وقال استجب يا رب العباد
ثم قطعتمته وفرد لحيته وقال لي انت اصبحت
اليوم يا بوتناره مثل بسن مشهور الحمد لله

والشطاره الا وكان بحبه الاوطان ومقاومة
الانكشمان فضبتك يا استاذ ملا الارض طوطا
والعرض فاشتقت ان ارى وجهك الطيف واسمع
كلامك الطريف فطلبت ذلك من رب العالمين فاجابني
يا حبيب المؤمنين فقلت له زارتنا البركة يا اخي الناس
طيب وارك جابلي كراس يا هل ترى ده كتاب
نوادر كالمشيرة فقال لي يا سي الشيخ دي جريدة في
الصغيرة فقلت له رايحني تنزل بها على قال لي لا
يا نور عيني دي جريدة فكاهية اسبوعية مكتوبة
بلقنا العادية المصرية صحرها كاتب مخبر في الهزل
والزجل ماله نظير ارسل لك يا سي الشيخ من اعدادها
من الاول للحاس وانا جابيك العدد السادس
فاخذته من يده الكريمه وقلت له ما ورد لي شئ
من جريدتك الفخيمة ثم قرأت العدد المذكور وهو
السادس فابسطت ماحوا من المنظوم والمثور وبعد
قلت له جرنالك عال يا معلم جحا يا مفضل وكلامك
ده المدهون بربده يشفي عليل القلب والكبد
فقط وحياتي عندك اشفق على المشايخ ولا تظعن
الا فين ظلم وعليك به يا عم بالسيف او باللسان
او بالقلم دافع يا معلم جحا عن حقوق الوطن المذلول وحب
جريدتك واتزل بها على نصيت المستربول والهمر
للمصرة الحديوية الفخيمة خبث الخناين وقذا يلهم الذميمة
وقل لابناء وادي النيل ان الصبر جميل وانهم
اذا ارادوا انقاذ الديار المصرية من محالب الامة
البريطانية فعليهم بها ومة بعضهم واقتل من العلوم والفن
عندها بالحريه والثروة يتمتقون انما اذا قلدوا
الجماعة في المدرحة والحلاعة والمسكر والزنا
ولعب القمار فما ينوبهم سوى الذل والهوان والاحتقار
قال جحا شتاهل يا بوتناره على الكلام ده الف دينار
على طيب محمد جريدتي الهزلية ان يكتب على غطاها
اسمك يا بوتناره كتابة اخوية فقلت له (بعد عاريت
ذلك ده ما يصحش ارجوك تقول بخا به بان لا يذكرا سي في
جريدته والاصحاب واصحابه يفكر وانا شرا في البرية
وانا اتفقه بمقالات عديده واضع اسمي الحخير تحت ما رسله
من التحرير فقال لي على العين والراس مالك الارضا طوطك
يا سيد الناس قال ذلك وانحنى عن العين وانحنى ثقاتي بالسف
على الاحباب في كل حين (ابوتناره)

ديم قاده الى نظاره ليلة سعيدة المجلس الماتوس السطاني

Le 28e Anniversaire de l'avènement au trône de S. M. I. le Sultan Ghazy Abd-ul-Hamid Khan II

Chez le Cheikh Abou Naddara

1er Septembre 1903

Et le Cheikh J. Sanua Abou Naddara, l'humble serviteur de l'Eternel, l'ami dévoué des Ottomans et le sincère admirateur de leur Auguste Empereur, parle aux amis et patriotes qui célèbrent joyeusement avec lui ce glorieux anniversaire, et leur dit :

Au nom du Très-Haut, dont les prophètes nous inspirent l'amour du prochain sans distinction de race, ni de culte, je vous salue et vous souhaite la bienvenue dans ma modeste demeure où règnent la paix, la concorde et la bénédiction de Dieu.

Expulsez la tristesse de vos âmes et ouvrez vos cœurs à la joie.

Et maintenant célébrons avec enthousiasme le vingt-huitième anniversaire du règne glorieux du bien-aimé Padischah, qui pense jour et nuit à ses millions de fidèles sujets et travaille sans cesse pour leur bonheur et leur prospérité.

Je n'ai pu, hélas ! comme tous les ans, contempler cette année la noble figure du vénéré Khalif de l'Islam. Le mauvais œil de l'envieux me frappa, et je me suis trouvé en prenant le train pour Constantinople, le siège de la Seigneurie et de la Félicité.

Sans la protection du Tout-Puissant, le coup aurait été fatal. Mais il m'accorda en quelques jours la guérison, et mon pèlerinage annuel aura lieu, s'il plaît à Dieu, en hiver, qui est un doux printemps sur les rives fleuries du Bosphore.

Je reverrai, avec l'aide d'Allah, la capitale universellement admirée de l'Empire Ottoman où j'ai passé des jours délicieux.

Réveille-toi, doux souvenirs, parfumés de roses et de jasmins, des jours radieux où je visitais Yildiz pour déposer mes respectueux hommages aux pieds du Trône Impérial et pour saluer les bons personnages de cette Cour où rayonne l'aspect sublime du Successeur du grand Prophète !

Que Tes anges, ô Maître de l'Univers, gardent cet immense et magnifique palais, siège somptueux de Celui qui Te représente sur la terre !

Et vous, nobles fils d'Osmann, joignez-vous à moi, et élevons au Ciel des vœux ardents pour la longévité de l'Auguste Khalif de l'Islam :

Rexue, ô Dieu, le vœu sincère
Que fait le bon peuple Ottoman
Pour son Sire à l'anniversaire
De son heureux avènement !

Je voudrais, chers confrères et excellents amis, vous énumérer les progrès que Sa Majesté réalisa depuis Son avènement au trône de Ses pères glorieux jusqu'à ce jour ; mais pour le faire une série de conférences suffirait à peine.

Malgré les fréquentes interruptions que Ses ennemis lui causèrent par de basses intrigues et viles machinations, S. M. I. le Sultan a restauré les finances ; les fonds Ottomans sont devenus aujourd'hui les valeurs préférées des capitalistes européens.

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE. 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEZ-AUX

Je n'ai pas besoin de vous parler de ce qu'il a fait pour Son armée ; les victoires éclatantes remportées par les troupes impériales sont la meilleure preuve de sa reconstitution, de la réflexion de son armement et de l'adoption des tactiques et des règlements militaires perfectionnés.

Qu'on me permette de répéter ici ce qu'un général européen au service de l'armée turque m'a dit l'an dernier à ce propos :

« Les soldats ottomans sont valeureux et intrépides. Avec de tels guerriers héroïques on peut conquérir le monde. »

L'instruction publique se développe rapidement. La Turquie est la seule contrée en Europe où tout le monde est polyglotte. Le turc, le grec, le français et l'italien sont des langues courantes.

Le commerce est protégé par Sa Majesté, qui sait qu'il est comme l'agriculture, la vie des peuples.

Et les bienfaits que le généreux Padischah répand sans cesse sur Ses sujets, quelle langue peut les compter ?

Abd-ul-Hamid n'est pas seulement le Souverain de la justice, de la clémence et de la sagesse, il est le Roi de la charité aussi.

Voici pourquoi les Ottomans de toutes les religions célèbrent avec enthousiasme les anniversaires de Son heureuse naissance et de Son avènement glorieux.

Efendimiz ichok yachs !

ABOU NADDARA.

Après ce discours du Cheikh, notre jeune confrère ottoman, Salih Gourdji, officier d'Osmanieh, prit la parole, et éloquent comme il est, il chanta les louanges de S. M. I. le Sultan, qui guide les fidèles Croyants dans l'apre sentier du progrès et de la civilisation. Le Cheikh Abdol Fattah nous a récité une ode superbe qu'il a composée en arabe pour féliciter le Commandeur des Croyants du 28e anniversaire de Son avènement. M. Jacques Louis-Hallivis nous parla des vives sympathies des Ottomans pour les Français et célébra en termes émus la sagesse et la magnanimité de S. M. I. le Sultan. Haim Pense Effendi nous fit l'éloge des écoles impériales ottomanes où il a étudié les langues d'Orient et d'Occident et dont des milliers d'élèves sortent annuellement instruits dans les lettres, les sciences et les arts, et M. Aziz Cohen nous parla de l'amitié qui lie les Ottomans aux Français. Des toasts ont été portés à S. M. I. le Sultan et au Président de la République. Nous publierons dans notre prochain numéro l'ode de M. Ary René d'Yvermont.

Un télégramme de félicitations a été adressé à S. E. Ibrahim Bey, grand maître des cérémonies, le priant de transmettre à Son Auguste Maître les félicitations du Cheikh et de ses amis.

Dans la partie arabe de ce numéro, nous rendons compte de la splendide réception de l'Ambassade Impériale Ottomane à Paris.

LA RÉDACTION.

Le Gérant : G. LEBREY.